

Conservator Harry Verhoeven 80 jaar

door Wim Speth

Als geboortige Arnhemmer stond de kleine Harry zich vroeger al te vergapen aan de schitterende uniformen van de Gele Ridders bij hun jaarlijkse Carrousel op de Grote Weide in Sonsbeek.

Nu, op tachtigjarige leeftijd, is de liefde voor het militaire uniform nog steeds niet verbleekt en kan de conservator van het Museum Korps Rijdende Artillerie lyrisch vertellen over het ontstaan en de functie van de kleurrijke kledingstukken.

Na de opleiding aan de HBS en HTS, het halen van de akte MO Frans en een universitaire rechtenstudie, begon Harry Verhoeven zijn carrière als technisch medewerker bij een ingenieursbureau. Daarna volgden twintig jaren waarin hij als bedrijfsjurist werkzaam was. Logisch dat na een dergelijk indrukwekkende staat van dienst de pensioengerechtigde

leeftijd geen aanleiding was om achter de geraniums te gaan zitten, en dus blies de heer Verhoeven zijn oude hobby nieuw leven in als vrijwilliger bij het legermuseum in Delft.

De stap naar het museum van de Gele Ridders werd in 1994 gezet, op verzoek van kolonel b.d. Greter, die op zoek was naar enkele medewerkers om de verzameling documenten te registreren. Door zijn gedegen kennis van militaire tradities in het algemeen en de geschiedenis van het Korps in het bijzonder werd hij in de loop der jaren de vraagbaak voor iedereen die belangstelling heeft voor het verleden en het heden van het Korps.

Bij de afronding van de herinrichting van het museum werd hij voor zijn verdiensten enkele jaren geleden door de toenmalige commandant, lkol Hoppenreijts, benoemd tot Ere Ridder.

Ter gelegenheid van zijn 80ste verjaardag werd Harry Verhoeven door Commandant Korps Rijdende Artillerie en de medewerkers van het museum op 15 januari in het zonnetje gezet.

Tijdens een aangeklede lunch werd de jarige, na toespraken door lkol Bouwmeester en lkol tit. b.d. Marius van Pelt, als blijk van waardering een zeefdruk van het befaamde schilderij van van Binsbergen overhandigd. Museaal attaché Frans Smits verraste de nestor met een tekening van de hand van zijn vader. Harry Verhoeven over al die prijzende woorden: ‘Men steekt op zo’n moment altijd de loffrompet, en die klinkt uiteraard heel zuiver en aangenaam. Toch ben ik blij met de waardering die men voor mijn werk heeft.’

Het bereiken van deze respectabele leeftijd is geen reden om de conservatorpet aan de kapstok te hangen: ‘Ik houd van mijn werk. Het geeft veel bevrediging om met de opgedane kennis te zien hoe alles in elkaar grijpt en op zijn plaats valt. Ik ben nog goed gezond en kom uit een sterk geslacht. Zolang ik kan wil ik met mijn werk bij het museum doorgaan, aldus de aimabele heer.

*. . . al eerder
voor zijn
verdiensten
benoemd tot
Ereridder . . .*